

การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อสร้างเสริมสมรรถนะในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของ นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

สิทธิศักดิ์ บุญหาญ

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตยะลา

บทคัดย่อ

การวิจัยและพัฒนานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาความต้องการจำเป็นในการสร้างเสริมสมรรถนะในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู 2) พัฒนาและตรวจสอบประสิทธิภาพหลักสูตรฝึกอบรมฯ และ 3) ศึกษาประสิทธิผลของการใช้หลักสูตรฝึกอบรมเพื่อสร้างเสริมสมรรถนะในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของนักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ประธานหลักสูตร อาจารย์ประจำหลักสูตรสาขาวิชาพลศึกษา ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู จำนวน 136 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้นโดยอิงสัดส่วนประชากร ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 20 คน และนักศึกษาที่ใช้ตรวจสอบคุณภาพของหลักสูตรจำนวน 60 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้คือแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้างและแบบสอบถาม โดยแบ่งเป็น 3 ระยะ คือ ระยะที่ 1 ศึกษาสภาพและความต้องการจำเป็นในการเสริมสร้างสมรรถนะในการฝึกประสบการณ์ฯ ระยะที่ 2 พัฒนาและตรวจสอบประสิทธิภาพหลักสูตรฝึกอบรม ระยะที่ 3 ศึกษาประสิทธิผลของการใช้หลักสูตรฝึกอบรมฯ การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าดัชนีการจัดลำดับความสำคัญ ผลการวิจัยพบว่า 1. สมรรถนะที่เป็นจริงและความต้องการจำเป็นของนักศึกษา มี 7 ด้าน ได้แก่ ด้านหลักสูตรสถานศึกษา ด้านการจัดการเรียนรู้ด้านการวัดและประเมินผลการศึกษา ด้านการบริหารจัดการชั้นเรียน ด้าน การสร้างนวัตกรรมและวิจัยในชั้นเรียน ด้านการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา และด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์โดยมีความต้องการจำเป็นในการสร้างเสริมสมรรถนะในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการสร้างนวัตกรรม และวิจัยในชั้นเรียน ด้านการวัดและประเมินผลการศึกษา และด้านการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา 2. ผลการพัฒนาหลักสูตรพบว่าองค์ประกอบของหลักสูตรฝึกอบรมฯ มี 6 องค์ประกอบ ได้แก่ หลักการวัตถุประสงค์เนื้อหาวิธีการฝึกอบรมสื่อ / สิ่งอำนวยความสะดวก / อุปกรณ์ และการวัดและประเมินผล โดยพบว่า หลักสูตรมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.59 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.22 และมีค่าเฉลี่ยประสิทธิภาพเชิงผลลัพธ์(E1 / E2) เท่ากับ 81.52 / 80.78 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 3. ผลการใช้หลักสูตรฝึกอบรมฯ พบว่า หลังการใช้หลักสูตร กลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยคะแนนด้านความรู้ด้านทักษะและด้านเจตคติสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยคะแนนด้านความรู้หลังการใช้หลักสูตรสูงกว่าก่อนการใช้หลักสูตร อย่างมีนัย สำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม; การฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู; นักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา

DEVELOPMENT OF A TRAINING CURRICULUM FOR ENHANCING TEACHER PROFESSIONAL EXPERIENCE PRACTICE COMPETENCY OF BACHELOR OF EDUCATION PROGRAM STUDENTS MAJORING PHYSICAL EDUCATION AT THAILAND NATIONAL SPORTS UNIVERSITY

Sittisak Boonhan

Faculty of Education Thailand National Sports University, Yala Campus

Abstract

This research aimed 1) to study the necessity of enhancing competency of pre - service student teaching practicum, 2) to develop and evaluate training curriculum efficiency and 3) to study the effects of utilizing training curriculum for enhancing pre-service student teaching practicum competency of undergraduate students from the Bachelor of Education, Physical Education Major, Thailand National Sports University. The participants of the study included head of the program, instructors of Physical Education major and 136 relevant personals. They were selected by using stratified random sampling method. In addition to this, 20 specialists and 60 major students were selected by using random sampling method. The research instruments included semi - structure interview and questionnaire. The study was be divided into 3 phases. Phase 1 was to study the conditions and needs necessary for enhancing capability in the training profession. Phase 2 was to develop and inspect the efficiency of the training curriculum. Phase 3 was to study the effectiveness of the training curriculum. Data analysis was conducted using mean and standard deviation while omitting the Priority Needs Index (PNI). The research findings were as follows: 1. The actual capabilities and needs of students consisted of 7 aspects, namely educational institution curriculum, learning management, measurement and evaluation of educational results, classroom management, innovation and classroom action research, the use of technology for education, and desirable characteristics. There was a need for enhancing capabilities in teaching profession training in 3 aspects which were innovation and classroom research, measurement and evaluation of educational results, and the use of technology for education. 2. The results of the curriculum development found that there were 6 components of the training curriculum, namely objective principles for media training methods content, facilities, equipment, and measurement and evaluation. It was found that the curriculum was in the highest level with the mean of 4.59 and the standard deviation was equivalent to 0.22. The WBI model efficiencies (E1/E2) were equivalent to 81.52/80.78 which was higher than the specified criterion. 3. The results of using the training curriculum suggested that after using the curriculum, the experimental group's mean scores on knowledge, skills, and attitudes were significantly higher than the control group at statistically significant of level .05. The experimental group's mean scores on knowledge after using the curriculum were significantly higher than before the use of curriculum at a statistically significant of level .05.

Keywords: Development of training curriculum, Teacher professional experience practice, Physical education students

บทนำ

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (Office of the National Economic and Social Development Board, 2017) ในยุทธศาสตร์ที่ 1 ที่กล่าวถึง การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์ ในแนวทางการพัฒนาระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิต ปรับหลักสูตรการผลิตครูที่เน้นสมรรถนะ เป็นผู้แนะนำและสามารถกระตุ้นการเรียนรู้ของผู้เรียน สร้างมาตรการจูงใจให้ผู้มีศักยภาพสูงเข้ามาเป็นครู ปรับระบบประเมินวิทยฐานะทางวิชาชีพให้เชื่อมโยงกับพัฒนาการและผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน และสร้างเครือข่ายแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในการจัดการเรียนการสอนที่เป็นการพัฒนาสมรรถนะของครูอย่างต่อเนื่อง การเปลี่ยนบทบาทของ “ครู” ให้เป็นครูในยุคใหม่ โดยปรับบทบาทจาก “ครูสอน” เป็น “โค้ช” หรือผู้อำนวยการการเรียนรู้” ทำหน้าที่กระตุ้น สร้างแรงบันดาลใจ สอนวิธีเรียนรู้และวิธีจัดระเบียบการสร้างความรู้ ออกแบบกิจกรรมและสร้างนวัตกรรมการเรียนรู้ให้ผู้เรียน จึงเห็นได้ว่าการพัฒนาเด็กและเยาวชนเป็นประเด็นสำคัญที่การศึกษาไทยจะต้องมีการปรับเปลี่ยนกระบวนการให้การศึกษารูปแบบของการเรียนรู้ที่สามารถพัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ นับได้ว่าเป็นหน่วยงานที่มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งในการสร้างความพร้อมให้กับการผลิตบัณฑิตในสาขาวิชาชีพครู ให้เป็นผู้ที่มีสมรรถนะที่เหมาะสมในวิชาชีพของตน หนึ่งในสาขาของคณะศึกษาศาสตร์ ที่มีกระบวนการพัฒนาบัณฑิตให้มีความสามารถทางวิชาชีพ และมีสมรรถนะที่โดดเด่นเฉพาะทาง คือ สาขาวิชาพลศึกษา ที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเป็นผู้ที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญในวิชาการของตน มีสมรรถนะครบทุกด้านของวิชาชีพครู และกระบวนการฝึกประสบการณ์วิชาชีพของนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ นับได้ว่าเป็นกระบวนการที่สำคัญและจำเป็นต่อการประกอบวิชาชีพ เป็นส่วนที่จะทำให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะของความเป็นครู การจัดการเรียนการสอนต่าง ๆ ดังนั้น สมรรถนะในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์นับเป็นกระบวนการที่สำคัญที่จะทำให้คณะศึกษาศาสตร์ได้บัณฑิตที่มีคุณภาพตามคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ การฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เป็นกระบวนการผลิตครู เพราะเป็นกระบวนการฝึกภาคปฏิบัติที่จะช่วยเสริมสร้างนักศึกษาครูให้เป็นผู้ที่มีความรัก ความศรัทธาต่อวิชาชีพครู และมีความรู้ความสามารถที่จะปฏิบัติงานในหน้าที่ครูได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ดังนั้นการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อสร้างเสริมสมรรถนะในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ จึงเป็นหลักสูตรในการหลักสูตรฝึกอบรมระยะสั้นเพื่อให้นักศึกษาที่จะฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู สามารถออกไปปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และสามารถใช้หลักสูตรฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะในการฝึกประสบการณ์ฯ ของนักศึกษาสาขาพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ เพื่อเป็นแนวทางในการให้ความรู้ ทักษะและเจตคติในการเตรียมความพร้อม และช่วยในการแก้ไขปัญหาการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูในอนาคตต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความต้องการจำเป็นในการสร้างเสริมสมรรถนะในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของนักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ
2. เพื่อพัฒนาและตรวจสอบประสิทธิภาพหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อสร้างเสริมสมรรถนะในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของนักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ
3. เพื่อศึกษาประสิทธิผลของการใช้หลักสูตรฝึกอบรมเพื่อสร้างเสริมสมรรถนะในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของนักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

วิธีการดำเนินการวิจัย

การดำเนินการวิจัยแบ่งออกเป็น 3 ระยะ 7 ขั้นตอน ดังนี้

ระยะที่ 1 การศึกษาสภาพและความต้องการจำเป็นในการสร้างเสริมสมรรถนะในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ของนักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ แบ่งออกเป็น 4 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี ตำราและงานวิจัยทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู วิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพโดยการวิเคราะห์เนื้อหาและสร้างแบบประเมินความต้องการจำเป็น แบบประเมินสภาพและความต้องการจำเป็นในการสร้างเสริมสมรรถนะในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู

ขั้นตอนที่ 2 สร้างแบบประเมินสภาพและความต้องการจำเป็นเพื่อศึกษาระดับสมรรถนะที่คาดหวังสมรรถนะที่เป็นจริง และความต้องการจำเป็นในการสร้างเสริมสมรรถนะในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้ ส่วนที่ 1 การศึกษาเชิงปริมาณ โดยการศึกษาความต้องการจำเป็นในการสร้างเสริมสมรรถนะในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ใช้แบบประเมินสภาพและความต้องการจำเป็นสอบถาม

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรของการวิจัย คือ ประธานหลักสูตร อาจารย์ประจำหลักสูตรสาขาวิชาพลศึกษา ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ของนักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ 17 วิทยาเขต จำนวนประชากรทั้งสิ้น 216 คน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ อาจารย์สาขาวิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ 17 วิทยาเขตทั่วประเทศ ที่มีเปิดสอนในหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา จำนวน 136 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น โดยอิงสัดส่วนประชากร คัดจากประชากรทั้งหมดร้อยละ 62.97 (Stratified Random Sampling) ตามแต่ละวิทยาเขตและประมาณขนาดกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้กลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ตารางสำเร็จรูปของ เครจซี่และมอร์แกน (Krejcie, & Morgan, 1970) ที่ความเชื่อมั่น 95%

ส่วนที่ 2 การศึกษาข้อมูลเชิงคุณภาพ โดยการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา ได้แก่ สิ่งที่มี สิ่งที่ต้องได้รับการพัฒนา และแนวทางในการสร้างเสริมสมรรถนะ ในการฝึกประสบการณ์ ฯ ทั้งด้านความรู้ ด้านทักษะ และด้านเจตคติ และสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญด้านพลศึกษา จำนวน 5 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) คือ มีคุณสมบัติเป็น อาจารย์ในระดับอุดมศึกษา และมีประสบการณ์ในการนิเทศการฝึกประสบการณ์ ฯ สาขาวิชาพลศึกษา ไม่น้อยกว่า 10 ปี

ขั้นตอนที่ 3 การประเมินความต้องการจำเป็น (Hauer, & Quill, 2011) โดยทำการประเมินเป็นคำถามแบบมาตรประเมินรวมคาแบบลิเคิร์ท โดยมีรูปแบบการตอบสนองคู่ เพื่อประเมินสภาพปัจจุบันและสภาพที่คาดหวังเกี่ยวกับความต้องการจำเป็นในการสร้างเสริมสมรรถนะในการฝึกประสบการณ์ ฯ ผู้ตอบแบบประเมิน คือ อาจารย์ประจำสาขาวิชาพลศึกษา ในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ จำนวน 136 คน จาก 17 วิทยาเขต ซึ่งกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยเปรียบเทียบจากตารางของเครจซี่และมอร์แกนเมื่อกำหนดนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสุ่มแบบแบ่งชั้นโดยอิงสัดส่วนประชากร คัดจากประชากรทั้งหมด ร้อยละ 62.97 ตามแต่ละวิทยาเขตและประมาณขนาดกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้กลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ตารางสำเร็จรูปของ เครจซี่และมอร์แกน (Krejcie, & Morgan, 1970) ที่ความเชื่อมั่น ร้อยละ 95 แล้วจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นในการพัฒนาหลักสูตรฯ โดยใช้วิธี Modified Priority Needs Index (PNI_{Modified})

ขั้นตอนที่ 4 สังเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากขั้นตอนที่ 1 – 3 เพื่อสรุปผลข้อมูล

ระยะที่ 2 เพื่อพัฒนาและตรวจสอบประสิทธิภาพหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อสร้างเสริมสมรรถนะในการฝึกประสบการณ์ ฯ แบ่งเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 5 ร่างหลักสูตรฯ สังเคราะห์ข้อมูลและสารสนเทศจากขั้นตอนที่ 1 - 4 เพื่อสร้างร่างหลักสูตรฯ

ขั้นตอนที่ 6 ประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อหาข้อสรุป ความถูกต้องและความเหมาะสม ผู้เชี่ยวชาญในการประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อร่างหลักสูตร ฯ จำนวน 5 คน ซึ่งได้มาโดยแบบการเลือกเฉพาะเจาะจง ประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญด้านพลศึกษา จำนวน 3 คน ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอน จำนวน 1 คน และ ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและ

ประเมินผล จำนวน 1 คน จากการเลือกแบบเจาะจง โดยมีเกณฑ์ในการคัดเลือก คือ สำเร็จการศึกษาในระดับดุขุภักดิ์บัณฑิต สาขาพลศึกษา หรือสาขาที่เกี่ยวข้อง ในกรณีที่ไม่ได้สำเร็จการศึกษาในระดับดุขุภักดิ์บัณฑิต จะต้องดำรงตำแหน่งทางวิชาการไม่น้อยกว่า ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ ในสาขาพลศึกษาหรือสาขาที่เกี่ยวข้อง มีประสบการณ์การทำงานในสาขานั้นไม่น้อยกว่า 5 ปี จัดทำรูปแบบการจัดการเรียนรู้ฯ ได้หลักสูตรฝึกอบรมเพื่อสร้างเสริมสมรรถนะในการฝึกประสบการณ์ฯ และตรวจสอบประสิทธิภาพหลักสูตรฝึกอบรมฯ

ระยะที่ 3 เพื่อศึกษาประสิทธิผลของการใช้หลักสูตรฝึกอบรมฯ

ขั้นที่ 7 การประเมินผลก่อนใช้หลักสูตรฝึกอบรมฯ และการใช้หลักสูตรฝึกอบรมฯ กลุ่มตัวอย่างคือนักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ที่กำลังศึกษาในปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 2 ห้องเรียน รวมจำนวน 60 คน แบ่งเป็นสองกลุ่ม คือ กลุ่มที่ใช้หลักสูตรฯ จำนวน 1 ห้องเรียน นักศึกษา 30 คน และ กลุ่มที่ไม่ใช้หลักสูตรฯ จำนวน 1 ห้องเรียน นักศึกษา 30 คน ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง โดยผู้วิจัยได้พิจารณาเลือกกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะใกล้เคียงกันในเรื่องความรู้ความสามารถของนักศึกษา ได้ประสิทธิผลของการใช้หลักสูตรฝึกอบรมเพื่อสร้างเสริมสมรรถนะในการฝึกประสบการณ์ฯ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ มีรายละเอียดดังนี้

1. แบบประเมินสภาพและความต้องการจำเป็นในการสร้างเสริมสมรรถนะในการฝึกประสบการณ์ฯ ประกอบด้วย ด้านความรู้ ด้านทักษะ และด้านเจตคติ โดยรูปแบบและจำนวนข้อคำถามในแบบประเมินสภาพและความต้องการจำเป็นแต่ละตอน มีรายละเอียดดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบ ซึ่งเป็นแบบสำรวจรายการ คือ เพศ สถานภาพ และประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องในการฝึกประสบการณ์ฯ

ตอนที่ 2 ข้อมูลความต้องการจำเป็นในการสร้างเสริมสมรรถนะในการฝึกประสบการณ์ฯ ผู้วิจัยแบ่งคำถามเป็น 3 ด้าน คือ 1) ด้านความรู้ 2) ด้านทักษะ 3) ด้านเจตคติ มีลักษณะเป็นการตรวจสอบแบบ (Check List) และตอนที่ 3 คำถามปลายเปิดเพื่อให้ข้อเสนอแนะหรือความต้องการอื่น ๆ จำนวน 42 ข้อ แบบประเมินความต้องการจำเป็นที่ใช้เป็นแบบประเมินระดับสภาพที่คาดหวัง และสภาพที่เป็นจริง โดยจัดระดับความต้องการจำเป็นในการสร้างเสริมสมรรถนะ จากการคำนวณค่าดัชนี (PNI_{modified}) สุวิมล ว่องวานิช (Suwimon Wongvanich, 2006)

2. แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้างเพื่อศึกษาสภาพและลักษณะความต้องการจำเป็นในการสร้างเสริมสมรรถนะในการฝึกประสบการณ์ฯ

การหาคุณภาพของเครื่องมือ

1. ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ กำหนดคุณสมบัติของผู้ทรงคุณวุฒิต้องเป็นอาจารย์สาขาวิชาพลศึกษาหรือสาขาที่เกี่ยวข้อง มีความเชี่ยวชาญด้านพลศึกษาหรือสาขาที่เกี่ยวข้อง หรือผู้สำเร็จปริญญาเอกทางด้านหลักสูตรและการสอน หรือผู้สำเร็จปริญญาเอกด้านการวัดและประเมินผลทางการศึกษา พิจารณาความตรงของแบบสอบถามโดยการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ด้วยวิธีการหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (IOC : Index of Item Objective Congruence) ให้ดัชนีความสอดคล้องอยู่ในช่วง 0.60 – 1.00 แบบสอบถามมีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 0.90 และแบบสัมภาษณ์มีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 0.96

2. ผู้วิจัยได้แก้ไขแบบสอบถามตามที่คุณวุฒิได้ให้คำแนะนำเสนอแนะแล้วจึงนำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try Out) กับอาจารย์ประจำสาขาวิชาพลศึกษา หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต จำนวน 30 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในงานวิจัย หาค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.51 – 0.90 โดยได้กำหนดเกณฑ์ค่าอำนาจ

จำแนกตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป และหาความเชื่อมั่น (Reliability) โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางคอมพิวเตอร์ พบว่า แบบสอบถามมีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา เท่ากับ 0.96 แสดงว่ามีความเชื่อมั่นในระดับสูง

3. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยกับกลุ่มตัวอย่างจริง การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ขั้นตอนการเก็บข้อมูลผู้เข้าร่วมการวิจัยจากแบบสอบถาม โดยผู้วิจัยดำเนินการส่งแบบสอบถาม และเก็บแบบสอบถามกลับคืนมาด้วยตนเอง โดยผู้เข้าร่วมการวิจัยต้องทำการตอบแบบสอบถาม ผู้ที่ตอบแบบสอบถามคือ ประธานหลักสูตรฯ อาจารย์ประจำหลักสูตรสาขาวิชาพลศึกษา และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับ การฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ 17 วิทยาเขต ที่เปิดสอนในหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา โดยผู้วิจัยได้แนบซองเปล่าพร้อมติดแสตมป์ไปด้วย (ช่วงเวลาการเก็บข้อมูล เดือนมิถุนายน - กรกฎาคม 2565)

2. ขั้นตอนการเก็บข้อมูลผู้เข้าร่วมการวิจัยจากแบบสัมภาษณ์ ผู้วิจัยวางแผนดำเนินการโดยการนัด เวลาและสถานที่ในการสัมภาษณ์ตามความสะดวกของผู้ได้รับการสัมภาษณ์ โดยการใช้แบบสัมภาษณ์แบบกึ่ง โครงสร้าง โดยการบันทึกเสียงการสัมภาษณ์และจดบันทึกตามประเด็นหลักในการสัมภาษณ์เพื่อการวิจัย ผู้รับ การสัมภาษณ์คือ ผู้เชี่ยวชาญด้านพลศึกษา (ช่วงเวลาการเก็บข้อมูลเดือนกรกฎาคม 2565)

3. ขั้นตอนการประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อร่างหลักสูตร ฯ (Workshop) เป็นขั้นการพัฒนาและ ตรวจสอบประสิทธิภาพหลักสูตรฝึกอบรมฯ ประกอบด้วย ผู้เชี่ยวชาญด้านพลศึกษา ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอน และผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล (ช่วงเวลาการเก็บข้อมูลเดือนสิงหาคม 2565)

4. เพื่อศึกษาประสิทธิผลของการใช้หลักสูตรฝึกอบรมฯ (ช่วงเวลาการเก็บข้อมูลกันยายน 2565)

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สถิติพื้นฐาน ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน

2. วิเคราะห์เปรียบเทียบ ความรู้ ทักษะ และเจตคติ ในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ของนักศึกษา กลุ่มทดลอง (ใช้หลักสูตรฯ) และกลุ่มควบคุม โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนตัวแปรพหุนาม (One - way MANOVA)

3. วิเคราะห์เปรียบเทียบ ความรู้ของนักศึกษากลุ่มทดลอง ก่อนใช้หลักสูตรฯ และหลังใช้หลักสูตรฯ ในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ของนักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัย การกีฬาแห่งชาติ โดยใช้การวิเคราะห์สถิติค่าทีแบบไม่เป็นอิสระต่อกัน (Paired Sample t - test)

4. วิเคราะห์ทักษะ ของกลุ่มทดลองหลังการใช้หลักสูตร ฯ โดยใช้การทดสอบค่าที สำหรับประชากร 1 กลุ่ม (One - Sample t - test)

5. วิเคราะห์เจตคติ ของกลุ่มทดลองหลังการใช้หลักสูตร ฯ โดยใช้การทดสอบค่าที สำหรับประชากร 1 กลุ่ม (One - Sample t - test)

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาสภาพและความต้องการจำเป็นในการสร้างเสริมสมรรถนะ ในการฝึกประสบการณ์ วิชาชีพครูของนักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

1.1 ผลการศึกษาข้อมูลเชิงปริมาณศึกษาระดับสมรรถนะที่คาดหวัง สมรรถนะที่เป็นจริง และความ ต้องการจำเป็นในการเสริมสร้างสมรรถนะฯ สรุปผลดังนี้

ตารางที่ 1 แสดงค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน สภาพที่คาดหวังกับสภาพที่เป็นจริงและความต้องการจำเป็นในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของนักศึกษา ฯ รวมทุกด้าน (n = 136)

องค์ประกอบของหลักสูตร	สภาพที่คาดหวัง I		ระดับ	สภาพที่เป็นจริง D		ระดับ	PNI modified	ลำดับ ความสำคัญ
	M	S.D.		M	S.D.			
ด้านหลักสูตรสถานศึกษา	4.28	0.60	มาก	3.36	0.89	ปานกลาง	0.27	4
ด้านการจัดการเรียนรู้	4.66	0.48	มากที่สุด	3.69	0.72	มาก	0.26	5
ด้านการวัดและประเมินผลการศึกษา	4.65	0.48	มากที่สุด	3.59	0.75	มาก	0.29	2
ด้านการบริหารจัดการชั้นเรียน	4.65	0.52	มากที่สุด	3.83	0.69	มาก	0.21	6
ด้านการสร้างนวัตกรรมและการวิจัยในชั้นเรียน	4.41	0.62	มาก	3.22	0.81	ปานกลาง	0.37	1
ด้านการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา	4.60	0.53	มากที่สุด	3.58	0.78	มาก	0.28	3
ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์	4.82	0.37	มากที่สุด	4.26	0.64	มาก	0.13	7
รวม	4.59	0.51	มากที่สุด	3.65	0.76	มาก	0.26	-

จากตารางที่ 1 พบว่า สภาพที่คาดหวังกับสภาพที่เป็นจริงและความต้องการจำเป็นในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของนักศึกษา ฯ รวมทุกด้านมีค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานดังนี้ สภาพที่คาดหวังรวม อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยรวม 4.59 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.51 สภาพที่เป็นจริงรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยรวม 3.65 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.76 และ การประเมินความต้องการจำเป็นในการเตรียมความพร้อมเพื่อสร้างเสริมสมรรถนะในการฝึกประสบการณ์ ฯ โดยภาพรวมทุกด้านมีความจำเป็นทุกรายการ ($PNI_{Modified} = 0.26$) โดยมีค่าความต้องการจำเป็น อยู่ระหว่าง 0.13 – 0.37 และมีความต้องการจำเป็นในการเสริมสร้างสมรรถนะฯ อันดับที่ 1 ด้านการสร้างนวัตกรรมและการวิจัยในชั้นเรียน ค่า ($PNI_{modified} = 0.37$) อันดับที่ 2 ด้านการวัดและประเมินผลการศึกษา ค่า ($PNI_{modified} = 0.29$) และอันดับที่ 3 ด้านการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ค่า ($PNI_{modified} = 0.28$) ตามลำดับ

1.1.1 สมรรถนะที่คาดหวังกับสมรรถนะที่เป็นจริง และความต้องการจำเป็นของนักศึกษาฯ เมื่อพิจารณาองค์ประกอบของหลักสูตรรายด้าน สรุปได้ดังนี้

1) ด้านหลักสูตรสถานศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคาดหวังต่อสมรรถนะที่ควรจะเป็นในด้านหลักสูตรสถานศึกษา อยู่ในระดับมาก ($M = 4.28$) แต่สมรรถนะที่เป็นจริง อยู่ในระดับปานกลาง ($M = 3.36$) และมีความต้องการจำเป็นในการเสริมสร้างสมรรถนะฯ ลำดับความสำคัญที่ 4 ($PNI_{Modified} = 0.27$)

2) ด้านการจัดการเรียนรู้พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคาดหวังต่อสมรรถนะที่ควรจะเป็นในการจัดการเรียนรู้ อยู่ในระดับมากที่สุด ($M = 4.66$) แต่สมรรถนะที่เป็นจริง อยู่ในระดับมาก ($M = 3.69$) และมีความต้องการจำเป็นในการเสริมสร้างสมรรถนะฯ ลำดับความสำคัญที่ 5 ($PNI_{Modified} = 0.26$)

3) ด้านการวัดและประเมินผลการศึกษา กลุ่มตัวอย่างมีความคาดหวังต่อสมรรถนะที่ควรจะเป็นในการวัดและประเมินผลการศึกษาอยู่อยู่ในระดับมากที่สุด ($M = 4.65$) แต่สมรรถนะที่เป็นจริงอยู่ในระดับมาก ($M = 3.59$) และมีความต้องการจำเป็นในการเสริมสร้างสมรรถนะฯ ลำดับความสำคัญที่ 2 ($PNI_{Modified} = 0.29$)

4) ด้านการบริหารจัดการชั้นเรียน กลุ่มตัวอย่างมีความคาดหวังต่อสมรรถนะที่ควรจะเป็นในการบริหารจัดการชั้นเรียน อยู่ในระดับมากที่สุด ($M = 4.65$) แต่สมรรถนะที่เป็นจริงอยู่ในระดับมาก ($M = 3.83$) และมีความต้องการจำเป็นในการเสริมสร้างสมรรถนะฯ ลำดับความสำคัญที่ 6 ($PNI_{Modified} = 0.21$)

5) ด้านการสร้างนวัตกรรมและการวิจัยในชั้นเรียน กลุ่มตัวอย่างมีความคาดหวังต่อสมรรถนะที่ควรจะเป็นในด้านการสร้างนวัตกรรมและการวิจัยในชั้นเรียน อยู่ในระดับมาก ($M = 4.41$) แต่สมรรถนะที่เป็นจริง อยู่ในระดับปานกลาง ($M = 3.22$) และมีความต้องการจำเป็นในการเสริมสร้างสมรรถนะฯ ลำดับความสำคัญที่ 1 ($PNI_{Modified} = 0.37$)

6) ด้านการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา กลุ่มตัวอย่างมีความคาดหวังต่อสมรรถนะที่ควรจะเป็นในด้านการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาอยู่ในระดับมากที่สุด ($M = 4.60$) แต่สมรรถนะที่เป็นจริง อยู่ในระดับมาก ($M = 3.58$) และมีความต้องการจำเป็นในการเสริมสร้างสมรรถนะฯ ลำดับความสำคัญที่ 3 ($PNI_{Modified} = 0.28$)

7) ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ กลุ่มตัวอย่างมีความคาดหวังต่อสมรรถนะที่ควรจะเป็นในด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ อยู่ในระดับมากที่สุด ($M = 4.82$) แต่สมรรถนะที่เป็นจริง อยู่ในระดับมาก ($M = 4.26$) และมีความต้องการจำเป็นในการเสริมสร้างสมรรถนะฯ ลำดับความสำคัญที่ 7 ($PNI_{Modified} = 0.13$)

1.2 ผลการศึกษาข้อมูลเชิงคุณภาพ ได้สรุปและสังเคราะห์ประเด็นต่าง ๆ ที่ได้จากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญโดยการอธิบายตามหัวข้อการสัมภาษณ์ การบรรยายข้อมูลเชิงพรรณนา โดยนำเสนอ ดังนี้

ก. ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหา ด้านการสร้างนวัตกรรมและการวิจัยในชั้นเรียน ที่นักศึกษาควรได้รับการสร้างเสริมก่อนการออกฝึกประสบการณ์ ฯ ผู้เชี่ยวชาญส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าการสร้างนวัตกรรมและการวิจัยในชั้นเรียน ที่นักศึกษาควรได้รับการสร้างเสริมก่อนการออกฝึกประสบการณ์ ฯ ควรดำเนินการดังนี้ ผู้สอนควรส่งเสริมแนวคิดของนักศึกษา ก่อนในทุก ๆ ด้าน เช่น กระบวนการคิด กระบวนการเรียนรู้ รวมถึงการสร้างความคิดเชิงบวก ของนักศึกษาที่มีไม่เท่ากัน การที่จะออกแบบนวัตกรรมและการวิจัยในชั้นเรียน ให้กับนักศึกษาที่จะไปฝึกประสบการณ์วิชาชีพในโรงเรียน ต้องอาศัยการศึกษา ค้นคว้า ทดลอง อย่างเป็นระบบ ดังนั้นการสร้างนวัตกรรมและการวิจัยในชั้นเรียนจึงจะมีบทบาทในการช่วยพัฒนา นักศึกษาได้

ข. ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหา ด้านการวัดและประเมินผลทางการศึกษา ที่นักศึกษาควรได้รับการสร้างเสริมก่อนการออกฝึกประสบการณ์ ฯ

ด้านการวัดและประเมินผลการศึกษา มีรูปแบบที่หลากหลาย แต่สิ่งสำคัญของนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา คือการวัดและประเมินผลให้ตรงตามวัตถุประสงค์ของรายวิชา ซึ่งเป็นการวัดและประเมินผลเชิงคุณภาพ แต่ก็ควรจะมีการวัดและประเมินผลเชิงปริมาณไว้ การเรียนการสอนวิชาพลศึกษาเป็นวิชาที่เน้นด้านการฝึกและเห็นถึงพัฒนาการของผู้เรียน

ค. ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหา ด้านเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ที่นักศึกษาควรได้รับการสร้างเสริมก่อนการออกฝึกประสบการณ์ ฯ จากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ พบว่า ด้านเทคโนโลยีทางการศึกษา นักศึกษานั้นสามารถใช้เทคโนโลยีได้ดี โดยที่ต้องประยุกต์ใช้ให้เข้ากับวัตถุประสงค์ของรายวิชา เพื่อให้ได้ประโยชน์สูงสุด และสามารถสื่อเทคโนโลยีเพื่อศึกษานั้นไปเชื่อมโยงกับการเรียนรู้ในด้านอื่น ๆ โดยที่นักศึกษาต้องใช้โปรแกรมประยุกต์ช่วยในการออกแบบการจัดการเรียนการสอน ในรูปแบบต่างๆ โดยการใช้อุปกรณ์ 2 ระบบ คือ การฝึกทักษะโดยการให้ข้อมูลย้อนกลับ การฝึกแก้ปัญหา กับสถานการณ์จำลอง

ง. ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหา หลักสูตรฝึกอบรมทั้ง 3 ด้านและกิจกรรมการฝึกอบรม ควรมีลักษณะเป็นอย่างไร ผู้เชี่ยวชาญส่วนใหญ่มีความคิดเห็น ว่า หลักสูตรฝึกอบรมทั้ง 3 ด้าน ควรใช้ เทคนิค แนวคิด หรือ ทฤษฎีการจัดการเรียนรู้เป็นตัวขับเคลื่อนหลักสูตรฝึกอบรม รวมทั้งกิจกรรมการฝึกอบรม ควรมีลักษณะ ควรดำเนินการดังนี้ 1) การเรียนรู้แบบร่วมมือ (Collaborative learning) , การเรียนรู้แบบผสมผสาน (Blended Learning), การเรียนรู้แบบลงมือทำ (Active Learning) การบูรณาการหลักการแนวคิดทฤษฎี การจัดการเรียนรู้ที่หลากหลายโดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล เน้นการเรียนรู้จากประสบการณ์ตรง เพื่อให้ผู้เข้ารับการอบรมเกิดการเรียนรู้เต็มศักยภาพ 2) เทคนิคและวิธีการสอนแบบ

ระดมพลังสมอง วิธีการสอนโดยการลงมือปฏิบัติ วิธีการสอนโดยใช้วิธีการจำลอง พฤติกรรมทางด้านพุทธิสัย (Cognitive Domain) ซึ่งเป็นพฤติกรรมของบุคคลในด้านสมรรถภาพทางสมอง หรือ สติปัญญา การวัดผลและประเมินผลตาม จุดมุ่งหมายการศึกษาที่กำหนดเพื่อการอบรมเพื่อไปประยุกต์การเรียนการสอน และการฝึกหัด การกระทำซ้ำ ๆ บ่อย ๆ 3) หลักสูตรฝึกอบรมทั้ง 3 ด้าน ควรใช้กระบวนการในการรับรู้และสร้างความเข้าใจให้กับนักศึกษา เพื่อให้ศึกษานำกระบวนการต่าง ๆ ไปประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับตนเองในการสื่อสารให้กับผู้เรียน เช่น ปิรามิดการเรียนรู้ เช่น การให้นักศึกษาทำความเข้าใจในกระบวนการรับรู้แบบกิจกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับเนื้อหาในรายวิชาที่สอน เป็นต้น

2. ผลการพัฒนาและตรวจสอบประสิทธิภาพหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อสร้างเสริมสมรรถนะในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของนักศึกษาฯ ประกอบด้วย ผลการพัฒนาและการตรวจสอบประสิทธิภาพ

2.1 ผลการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อสร้างเสริมสมรรถนะในการฝึกประสบการณ์ฯ พบว่า องค์ประกอบของหลักสูตร ได้แก่ 1) แนวคิดและทฤษฎี 2) หลักการ 3) วัตถุประสงค์ของหลักสูตร 4) เนื้อหาของหลักสูตรฝึกอบรม 5) สื่อประกอบการฝึกอบรม 6) กิจกรรมการฝึกอบรม 7) วิธีการฝึกอบรม 8) การวัดและประเมินผล ซึ่งมีเนื้อหา จำนวน 3 หน่วยการเรียนรู้ จำนวน 16 ชั่วโมง ดังนี้ 1) ด้านนวัตกรรมและวิจัยในชั้นเรียน เวลา 6 ชั่วโมง (2) ด้านการวัดและประเมินทางการศึกษา เวลา 6 ชั่วโมง และ 3) ด้านเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา เวลา 4 ชั่วโมง การจัดหลักสูตรฝึกอบรมในครั้งนี้ประกอบไปด้วย ภาคทฤษฎี ด้านความรู้ ด้านทักษะ โดยใช้กระบวนการสาธิต แบบฝึก ใบงาน กิจกรรม การนำเสนอผลงาน และการอภิปราย

2.2 การตรวจสอบประสิทธิภาพหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อสร้างเสริมสมรรถนะในการฝึกประสบการณ์ฯ มีผลการประเมินความเหมาะสมของโครงสร้างหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อสร้างเสริมสมรรถนะในการฝึกประสบการณ์ฯ ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความเหมาะสมของโครงสร้างหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อสร้างเสริมสมรรถนะในการฝึกประสบการณ์ฯ (n = 5)

ประเด็นการประเมิน	M	S.D.	ระดับ
1. หลักสูตรสามารถนำไปใช้ปฏิบัติจริงได้	4.60	0.55	มากที่สุด
2. หลักสูตรเกิดประโยชน์ต่อผู้เข้ารับการอบรม	5.00	0.00	มากที่สุด
3. หน่วยการเรียนรู้มีความครบถ้วนและครอบคลุมหลักสูตร	4.80	0.45	มากที่สุด
4. หน่วยการเรียนรู้ตามโครงสร้างหลักสูตรเรียงลำดับได้อย่างเหมาะสม	4.20	0.84	มาก
5. วัตถุประสงค์ของหลักสูตรสอดคล้องกับหลักการและแนวทางการจัดอบรม	4.80	0.45	มากที่สุด
6. สิ่งที่มีหวัง/วัตถุประสงค์สอดคล้องกับหน่วยการเรียนรู้ในแต่ละหน่วย	4.80	0.45	มากที่สุด
7. เนื้อหาของหลักสูตรครบถ้วนและครอบคลุมสิ่งที่มีหวัง/วัตถุประสงค์	4.60	0.55	มากที่สุด
8. เนื้อหาถูกต้องตามหลักวิชาการ อ่านเข้าใจง่ายและรูปแบบการนำเสนอมีความน่าสนใจ	4.40	0.55	มาก
9. เนื้อหาเหมาะสมกับผู้เข้ารับการฝึกอบรม	4.60	0.55	มากที่สุด
10. กิจกรรมการฝึกอบรมมีความหลากหลาย	4.60	0.55	มากที่สุด
11. สื่อการฝึกอบรมครอบคลุมและเหมาะสมกับเนื้อหา	4.40	0.89	มาก
12. วิธีการประเมินในหลักสูตรมีความถูกต้องเหมาะสม และสามารถประเมินได้จริง	4.40	0.89	มาก
13. แบบประเมินต่าง ๆ สามารถประเมินได้ตามสิ่งที่มีหวัง/วัตถุประสงค์	4.40	0.55	มาก
14. ระยะเวลาการฝึกอบรมเหมาะสมกับหลักสูตร	4.60	0.55	มากที่สุด
15. คู่มือประกอบการฝึกอบรมตามหลักสูตรมีความเหมาะสม สามารถนำไปใช้ได้จริง	4.60	0.55	มากที่สุด
รวม	4.59	0.22	มากที่สุด

จากตารางที่ 2 พบว่า ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความเหมาะสมของโครงสร้างหลักสูตร ฝึกอบรมเพื่อสร้างเสริมสมรรถนะในการฝึกประสบการณ์ฯ พบว่า โครงสร้างหลักสูตรมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.59 และมีความสอดคล้องโดยรวมเท่ากับ 0.22

2.3. การนำหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อสร้างเสริมสมรรถนะในการฝึกประสบการณ์ฯ ไปทดลองใช้กับจำนวน 30 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มทดลอง เพื่อศึกษาความเป็นไปได้รวมถึงปัญหาและอุปสรรคของหลักสูตร ฝึกอบรมและนำมาปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้ได้หลักสูตรฝึกอบรมฉบับสมบูรณ์ ผลของการวิเคราะห์ข้อมูลประสิทธิภาพดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และผลเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของความรู้ผู้เข้ารับการอบรมในการทดลองใช้หลักสูตรฝึกอบรมเพื่อสร้างเสริมสมรรถนะในการฝึกประสบการณ์ฯ ระหว่างก่อนและหลังเรียน (n = 30)

ประเด็นการประเมิน	คะแนนเต็ม	ก่อนเรียน		หลังเรียน		t
		M	S.D.	M	S.D.	
1. ด้านการสร้างนวัตกรรมและการวิจัยในชั้นเรียน	10	3.93	1.55	7.43	0.57	12.21*
2. ด้านการวัดและประเมินผลการศึกษา	10	4.97	1.03	8.07	0.69	13.10*
3. ด้านการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา	10	4.10	1.37	8.73	0.78	15.37*
รวม	30	13.00	2.52	24.23	1.31	21.60*

*p < .05

จากตาราง 3 พบว่า ค่าเฉลี่ย ความรู้ในภาพรวมของทุกหน่วยการเรียนรู้หลังเข้ารับการอบรม สูงกว่าก่อนอบรมอย่างมีนัยสำคัญ และเมื่อพิจารณาเป็นรายหน่วยการเรียนรู้แล้วพบว่าทุกหน่วยการเรียนรู้มีค่าเฉลี่ยความรู้หลังอบรมสูงกว่าก่อนอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4) ทักษะของผู้เข้ารับการอบรมในการทดลองใช้หลักสูตรฝึกอบรมเพื่อสร้างเสริมสมรรถนะในการฝึกประสบการณ์ฯ พบว่า ทุกหน่วยการเรียนรู้อยู่ในระดับมากที่สุด (ร้อยละ 81.70)

5) เจตคติของผู้เข้ารับการอบรม ในการทดลองใช้หลักสูตรฝึกอบรมเพื่อสร้างเสริมสมรรถนะในการฝึกประสบการณ์ฯ พบว่าเจตคติอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.68 และมีความสอดคล้องโดยรวมเท่ากับ 0.49

6) การวิเคราะห์ประสิทธิภาพของหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อสร้างเสริมสมรรถนะในการฝึกประสบการณ์ฯ พบว่าประสิทธิภาพของหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อสร้างเสริมสมรรถนะในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูฯ มีค่า E_1 / E_2 เท่ากับ 81.70 / 80.78 ซึ่งทุกด้านผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้

การสร้างและพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อสร้างเสริมสมรรถนะในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูฯ พบว่า หลักสูตรฝึกอบรมมีทั้งหมด 6 องค์ประกอบด้วยกัน การประเมินความเหมาะสมของ โครงสร้างหลักสูตรสร้างเสริมสมรรถนะ โดยรวมอยู่ในระดับดีมาก เมื่อนำหลักสูตรมาทดลองใช้กับนักศึกษาฯ พบว่า ประสิทธิภาพของหลักสูตรฝึกอบรมทุกด้านผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ เจตคติของนักศึกษาภายหลังการเข้าร่วมหลักสูตรฝึกอบรม ทุกด้านอยู่ในระดับดี และทักษะเชิงปฏิบัติการของนักศึกษาหลักสูตรฝึกอบรมทุกด้านอยู่ในระดับดีมาก สรุปได้ว่าหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อสร้างเสริมสมรรถนะในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู มีประสิทธิภาพ

3. ผลของการใช้หลักสูตรฝึกอบรมเพื่อสร้างเสริมสมรรถนะในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของนักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ การประเมินประสิทธิผลของหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อสร้างเสริมสมรรถนะในการฝึกประสบการณ์ฯ ผลการวิจัยดังนี้

3.1 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนตัวแปรพหุนามกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมพบว่า กลุ่มทดลอง (ใช้หลักสูตรฯ) ตัวแปรความรู้ ทักษะ และเจตคติ สูงกว่ากลุ่มควบคุม (ไม่ใช้หลักสูตรฯ) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ตัวแปรทักษะ กลุ่มทดลอง (ใช้หลักสูตรฯ) มีทักษะ สูงกว่ากลุ่มควบคุม (ไม่ใช้หลักสูตรฯ) อย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และตัวแปรเจตคติ กลุ่มทดลอง (ใช้หลักสูตรฯ) มีเจตคติ สูงกว่ากลุ่มควบคุม (ไม่ใช้หลักสูตรฯ) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.2 ผลการวิเคราะห์ คะแนนความรู้ ก่อนใช้หลักสูตรฯ และหลังใช้หลักสูตรฯ มีความสัมพันธ์กันและเมื่อได้ใช้หลักสูตรฝึกอบรมฯ แล้วมีคะแนนความรู้ หลังการอบรม เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.3 ผลการวิเคราะห์พบว่า คะแนนทักษะของกลุ่มทดลอง (ที่ใช้หลักสูตรฯ) สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.4 ผลการวิเคราะห์พบว่า คะแนนเจตคติของกลุ่มทดลอง (ที่ใช้หลักสูตรฯ) สูงกว่าเกณฑ์ 4.00 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาสภาพและความต้องการจำเป็นในการสร้างเสริมสมรรถนะ ในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูฯ พบว่า สมรรถนะที่ควรจะเป็นโดยรวมทุกด้าน อยู่ในระดับดีมาก สมรรถนะที่จำเป็นในการเสริมสร้างสมรรถนะในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูฯ ประกอบด้วย 7 ด้าน คือ 1) ด้านหลักสูตรสถานศึกษา 2) ด้านการจัดการเรียน 3) ด้านการวัดและประเมินผลการศึกษา 4) ด้านการบริหารจัดการชั้นเรียน 5) ด้านการสร้างนวัตกรรมและการวิจัยในชั้นเรียน 6) ด้านการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาและ 7) ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ซึ่งสอดคล้องกับ สุรศักดิ์ เขตชัยภูมิ จินตนา สรายุทธพิทักษ์ และสุธนะ ดิงศภักดิ์ (Surasak Khetchaiyaphum, Jintana Sarayuthpitak, & Suthana Tingsabhat, 2022) องค์ประกอบหลักสูตรอบรม มี 6 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) ชื่อกิจกรรม 2) วัตถุประสงค์ 3) ขั้นตอนในการดำเนินกิจกรรม 4) อุปกรณ์ 5) ระยะเวลา และ 6) การประเมินผล กล่าวถึง ข้อบังคับคุรุสภาว่าด้วยมาตรฐานวิชาชีพครู ว่าด้วยมาตรฐานวิชาชีพ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2562 ราชกิจจานุเบกษา (Royal Gazette, 2019) ที่ได้กำหนดมาตรฐานความรู้ 6 มาตรฐาน ประกอบด้วย 1) การเปลี่ยนแปลงบริบทโลก สังคม และแนวคิดของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง 2) จิตวิทยาพัฒนาการ จิตวิทยาการศึกษา และจิตวิทยาให้คำปรึกษาในการวิเคราะห์และพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพ 3) เนื้อหาวิชาที่สอน หลักสูตร ศาสตร์การสอน และเทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดการเรียนรู้ 4) การวัด ประเมินผลการเรียนรู้ และการวิจัยเพื่อแก้ปัญหาและพัฒนาผู้เรียน 5) การใช้ภาษาไทย ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการศึกษาและ 6) การออกแบบและการดำเนินการเกี่ยวกับงานประกันคุณภาพการศึกษาและมาตรฐานประสบการณ์วิชาชีพ 2 มาตรฐาน 1) การฝึกปฏิบัติวิชาชีพระหว่างเรียนและ 2) การปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาในสาขาวิชาเฉพาะสมรรถนะที่จะนำมาพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อสร้างเสริมสมรรถนะในการฝึกประสบการณ์ฯ มีเนื้อหาเป็นไปตามมาตรฐานวิชาชีพ จากผลการศึกษาที่ยังค้นพบว่า สมรรถนะที่มีความต้องการจำเป็น ประกอบด้วย 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการสร้างนวัตกรรมและการวิจัยในชั้นเรียน ด้านการวัดและประเมินผลการศึกษา และด้านการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา สอดคล้องกับ ไชยยศ ไพวิทยศิริธรรม และยุวรี ผลพันธ์ (Chaiyos Phaiwittayasiritham, & Yuwaree Phonphanthin, 2016, p. 231) ที่ได้ศึกษาแนวทางการพัฒนาสมรรถนะด้านการวิจัยสำหรับ นักศึกษาคูพบว่า การทดลองทำวิจัยผ่านกระบวนการปฏิบัติจริง โดยให้นักศึกษาฝึกฝนอย่างต่อเนื่องจนเกิดความชำนาญ สูงสุดเป็นอันดับแรก สอดคล้องกับ พนิดา ศกุนตานาค (Panida Sakuntanaga, 2018) การประเมินความต้องการเพื่อพัฒนาสมรรถนะนิสิตครูตามกรอบ R-TPACK กล่าวว่า สาเหตุความต้องการจำเป็นเพื่อพัฒนาสมรรถนะนิสิตครูตามกรอบ TPACK คือ ปัญหาเกี่ยวกับเนื้อหาวิชา และการเรียนการสอนในหลักสูตร ซึ่งมีสาเหตุหลักมาจากการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรที่ยังเน้น ทฤษฎีมากกว่าการปฏิบัติทำให้นิสิตไม่สามารถเชื่อมโยงความรู้ที่

ได้รับไปสู่การสอนจริงในชั้นเรียนซึ่งนิสิตต้องเผชิญในอนาคตได้ สอดคล้องกับ วณิช นิรันตรานนท์ และศศิธร นิรันตรานนท์ (Wanich Nirantranon, & Sasithorn Nirantranon, 2009, pp. 657 - 661) ที่ได้ทำการศึกษาแนวโน้มการผลิตครูพลศึกษาในระยะเวลา 15 ปี (2008 - 2022) พบว่า คุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษาควรมีความเข้าใจเนื้อหาพลศึกษาเป็นอย่างดี มีเทคนิคการสอนที่หลากหลาย มีทักษะด้านกีฬาไทยและต่างประเทศ มีทัศนคติที่ดีต่อการวิจัย ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. การพัฒนาและตรวจสอบประสิทธิภาพหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อสร้างเสริมสมรรถนะในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของนักศึกษา ซึ่งมียุทธศาสตร์ประกอบของหลักสูตร ประกอบไปด้วย แนวคิดและทฤษฎี หลักการวัตถุประสงค์ของหลักสูตร เนื้อหาของหลักสูตรฝึกอบรมฯ สื่อประกอบการฝึกอบรม กิจกรรมการฝึกอบรม วิธีการฝึกอบรม การวัดและประเมินผล โดยประกอบไปด้วย 3 หน่วยการเรียนรู้ ได้แก่ ด้านการสร้างนวัตกรรมและการวิจัยในชั้นเรียน ด้านการวัดและประเมินผลการศึกษา และด้านการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา และนำหลักสูตรการประเมินความเหมาะสมของโครงสร้างหลักสูตรโดยผู้เชี่ยวชาญพบว่า หลักสูตรมีคุณภาพอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้วิจัยมีขั้นตอนการดำเนินการพัฒนาหลักสูตรอย่างเป็นระบบ ซึ่งประกอบไปด้วย 6 ขั้นตอน คือ การศึกษาข้อมูลพื้นฐาน ศึกษาผลจากการประเมินสภาพและความต้องการจำเป็น วิเคราะห์เนื้อหา กำหนดโครงสร้างและรายละเอียดของหลักสูตรจัดทำหลักสูตร และตรวจสอบคุณภาพของหลักสูตร สอดคล้องกับงานวิจัยของ อรุมา รุ่งเรืองวนิชกุล (Onuma Rungruangwanichkul, 2013) ซึ่งได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการเสริมสร้างสมรรถนะครูนักวิจัยด้วยการบูรณาการกระบวนการเรียนรู้สำหรับข้าราชการครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ในการศึกษาพัฒนาหลักสูตร 3 ขั้นตอน คือ สร้างและพัฒนารูปแบบฯ ตรวจสอบคุณภาพรูปแบบฯ ทดลองใช้รูปแบบฯ ซึ่งการทดลองของผู้วิจัยครั้งนี้ได้นำหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อสร้างเสริมสมรรถนะในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของนักศึกษา พบว่า ประสิทธิภาพของหลักสูตรฯ สามารถเสริมสร้างสมรรถนะให้กับนักศึกษา สาขาวิชาพลศึกษาได้ทั้งความรู้ ทักษะ และเจตคติ ประสิทธิภาพของหลักสูตรเตรียมความพร้อมก่อนฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูเพื่อสร้างเสริมสมรรถนะ ของนักศึกษาครูสาขาวิชาพลศึกษามีค่า E1/E2 เท่ากับ 81.70/80.78 ถือว่าผ่านเกณฑ์ ซึ่งสอดคล้องกับ ไพยดา สังข์ทอง (Paiyada Sangthong, 2015) ซึ่งได้ศึกษาวิจัยเรื่องการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อสร้างเสริมสมรรถนะในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ของนิสิตหลักสูตรการศึกษาด้านจิต สาขาวิชาพลศึกษา ในระยะที่ 2 โดยนำหลักสูตรการฝึกอบรมฯ ไปทดลองใช้กับนิสิตสาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษาที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างพบว่า ประสิทธิภาพของหลักสูตรฝึกอบรม ทุกด้านผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ จึงสรุปได้ว่าหลักสูตรฝึกอบรมที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด ช่วยให้ผู้เรียนมีการเรียนรู้ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมจนบรรลุตามที่ตั้งไว้ได้ ส่วนการตรวจสอบประสิทธิภาพของหลักสูตรจากผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งประกอบด้วย การประเมินความเหมาะสมของโครงสร้างหลักสูตรพบว่า โครงสร้างหลักสูตรมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.59 และมีความสอดคล้องระหว่างองค์ประกอบ โดยรวมเท่ากับ 0.22 และสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ทุกองค์ประกอบ ซึ่งสอดคล้องกับ วรศักดิ์ เพียรชอบ (Worasak Pianchob, 2018, p. 385) ที่พบว่าการประเมินที่ได้ความเหมาะสมและความสอดคล้องขององค์ประกอบหลักสูตร โดยเริ่มขั้นตอนจากการศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานเพื่อนำผลการศึกษามาดำเนินการโครงสร้างหลักสูตรที่เหมาะสม และสอดคล้องกับสภาพปัญหาที่แท้จริงตลอดจนมีการตรวจสอบความเหมาะสม และสอดคล้องของโครงสร้างหลักสูตร จากผู้เชี่ยวชาญด้านต่าง ๆ และนำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะเพื่อให้ได้โครงสร้างหลักสูตรที่สมบูรณ์ ซึ่งปัจจัยสำคัญที่จะต้องนำมาพิจารณาในการพัฒนาหลักสูตรที่ดีมีความเหมาะสม เพราะผ่านการตรวจสอบคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญ และสอดคล้องกับ คานาดาส ซานโตส-พาสเตอร์ และคาสเตจอน (Canadas, Santos-Pastor, & Castejon, 2020, pp. 33 - 41) ที่ได้ศึกษาถึงสมรรถนะ และการประเมินครูพลศึกษา จากผู้สำเร็จการศึกษาที่มหาวิทยาลัยในสเปน 17 แห่ง จำนวน 487 คน พบว่าการฝึกอบรมนักศึกษาฝึกสอนพลศึกษาก่อนการฝึกสอนควรพัฒนาความสามารถหลักที่ขึ้นกับผู้สำเร็จการศึกษาในการทำงานอย่างมืออาชีพ

3. การศึกษาประสิทธิผลของการใช้หลักสูตรฝึกอบรมเพื่อสร้างเสริมสมรรถนะในการฝึกประสบการณ์ ๓

3.1 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนตัวแปรพหุนามกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมพบว่า กลุ่มทดลอง (ใช้หลักสูตรฯ) ตัวแปรตาม คือ ความรู้ ทักษะ และเจตคติ สูงกว่ากลุ่มควบคุม (ไม่ใช้หลักสูตรฯ) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักศึกษาที่ใช้หลักสูตรฝึกอบรมฯ มีความรู้ ทักษะ และเจตคติ โดยเมื่อพิจารณา รายตัวแปรพบว่า นักศึกษาที่เข้ารับการฝึกอบรมในหลักสูตรฯ มีการพัฒนาความรู้ ทักษะ และเจตคติ สูงกว่า ก่อนเข้าอบรมในทุกด้าน สอดคล้อง สุรางค์ โค้วตระกูล (Surang Khowtrakul, 2013, p.112) โดยได้เพิ่ม กระบวนการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ตามแนวคิดของกระบวนการเปลี่ยนแปลงความรู้ (Knowledge Conversion) 4 ขั้นตอน คือ 1) การเปลี่ยนแปลงความรู้โดยกระบวนการทางสังคม (Socialization) 2) การนำความรู้สู่ภายนอก (Externalization) 3) การผสมผสานความรู้ (Combination) และ 4) การนำความรู้เข้าสู่ภายใน (Internalization) จากผลการวิจัยนักศึกษที่ใช้หลักสูตรฝึกอบรมมีคะแนนด้านความรู้ ด้านทักษะ และด้านเจตคติสูงกว่ากลุ่มควบคุม อาจเป็นเพราะนักศึกษาได้ผ่านการเรียนรู้ในรายวิชาที่เกี่ยวข้องกับการฝึกประสบการณ์ วิชาชีพครูมาแล้วแต่อาจจะเกิดการลืมเนื้อหาที่ผ่านการเรียนมาแล้ว แต่เมื่อได้เข้ารับการฝึกอบรมทำให้เกิดการ ฝึกฝนทบทวนข้อมูลและนำไปใช้ประโยชน์ได้ในระยะเวลาอันสั้น สอดคล้องกับแนวคิดของ สอดคล้องกับ เมห์เมต ยานิก (Mehmet Yanik, 2020, pp. 253 - 264) ได้ศึกษาการรับรู้ของความสามารถในการเลือกเทคนิคการ สอน ของครูฝึกสอนในประเทศตุรกี จากผลการวิจัยพบว่า มีการเสนอคำแนะนำเกี่ยวกับความจำเป็นของครู ฝึกสอน เพื่อให้ได้รับการศึกษาด้วยโปรแกรมที่ให้ความสำคัญกับการปฏิบัติเฉพาะโดเมนและสำหรับ หลักสูตร ฝึกอบรมในระยะสั้นเพื่อเป็นการทบทวนความรู้ เพื่อใช้ในการเตรียมความพร้อมก่อนการฝึกประสบการณ์การสอน ในสถานศึกษา

3.2 ผลการวิเคราะห์คะแนนความรู้ ก่อนใช้หลักสูตรฯ และหลังใช้หลักสูตรฯ มีความสัมพันธ์กัน และเมื่อได้ใช้หลักสูตรฝึกอบรมฯ แล้วมีคะแนนความรู้หลังการอบรมเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับ ทิตนา ข้ามมณี (Thitana Khaemmanee, 2009, p. 131) ที่ให้ความหมายของการจัด ประสบการณ์เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ตามเป้าหมายโดยให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ที่จำเป็นต่อการเรียนรู้ในเรื่อง ที่จะต้องเรียนรู้ก่อน และจึงทำให้ผู้เรียนสังเกตสิ่งที่เกิดขึ้น

3.3 ผลการวิเคราะห์ พบว่า คะแนนทักษะของกลุ่มทดลอง (ที่ใช้หลักสูตรฯ) สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในทุกด้าน ทั้งนี้เป็นเพราะประสบการณ์การเรียนในหลักสูตรฝึกอบรม มีเนื้อหา และใบงานเพื่อช่วยพัฒนาให้นักศึกษาได้ฝึกปฏิบัติ เป็นนำทฤษฎีและแนวคิดต่าง ๆ มาประยุกต์ใช้ และทดลองปฏิบัติในรูปแบบของ งานเดี่ยว และกิจกรรมกลุ่ม ภายใ้การให้คำปรึกษาของวิทยากร อาจมีการ ยกตัวอย่างประกอบเพื่อให้เห็นถึงสถานการณ์จริง

3.4 จากการเปรียบเทียบคะแนนเจตคติของกลุ่มทดลอง ที่ใช้หลักสูตรฝึกอบรมเพื่อสร้างเสริมสมรรถนะ ในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ของนักศึกษาฯ สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 4.00 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้ เพราะความน่าเชื่อถือและความสามารถในการดำเนินกิจกรรมของวิทยากร และผู้เข้ารับการอบรมมีความ ตั้งใจ สนใจในการทำกิจกรรมร่วมมือปฏิบัติกิจกรรมอย่างเต็มที่จึงช่วยให้เกิดการเปลี่ยนแปลงเจตคติได้ง่าย ซึ่งสอดคล้องกับ จีซัส และแดเนียล (Jesus, & Daniel, 2013) ได้ศึกษาการฝึกอบรมครูฝึกสอนสาขาวิชา พลศึกษา ในการพัฒนาความสามารถขั้นพื้นฐานที่จำเป็นในการสอน ในประเทศสเปน พบว่า การฝึกอบรมก่อน การฝึกสอนทำให้นักศึกษามีความตระหนักในการประสานทฤษฎีและปฏิบัติ รวมทั้งการวางแผนการสอนและ การสร้างเจตคติที่ดีภายในวิชาพลศึกษา

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะสำหรับการนำไปใช้

1.1 หลักสูตรฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะในการฝึกประสบการณ์ฯ นี้ มีประสิทธิภาพผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ สามารถนำไปใช้เสริมสร้างสมรรถนะให้กับนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา ในด้านการสร้างนวัตกรรมและการวิจัยในชั้นเรียน ด้านการวัดและประเมินผลการศึกษา และด้านการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ได้กำหนดกลุ่มประชากร คือ นักศึกษา สาขาวิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ 17 แห่ง ที่มีการจัดการเรียนการสอนหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา ทั้งนี้เพราะสภาพและบริบทของนักศึกษาใกล้เคียงกัน

1.2 หลักสูตรฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะในการฝึกประสบการณ์ฯ แบ่งออกเป็น 3 สมรรถนะ คือ ด้านการสร้างนวัตกรรมและการวิจัยในชั้นเรียน ด้านการวัดและประเมินผลการศึกษา และด้านการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา เนื้อหาในแต่ละสมรรถนะเป็นการเพิ่มเติมสมรรถนะในแต่ละด้าน สามารถแยกสมรรถนะที่ตรงกับความต้องการมาจัดหลักสูตรฝึกอบรมในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูให้กับนักศึกษาได้

1.3 หลักสูตรฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะในการฝึกประสบการณ์ฯ สาขาวิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ มีประสิทธิภาพสามารถนำไปปรับใช้กับหลักสูตรอื่น ๆ ได้

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1) ในการวิจัยครั้งนี้พบข้อจำกัดบางประการ จากสถานการณ์การระบาดเชื้อไวรัสโควิด 19 ในประเทศไทย ในระยะที่ 3 ของการวิจัยการทดลองหาประสิทธิภาพของหลักสูตรมีการปรับเปลี่ยนรูปแบบในการอบรมจากเดิมเป็นการอบรมในที่ตั้งเปลี่ยนเป็นการอบรมในรูปแบบออนไลน์เต็มรูปแบบโดยใช้ระบบอินเทอร์เน็ตตลอดระยะเวลาในการฝึกอบรมควรมีการนำหลักสูตรไปทดลองใช้ในรูปแบบของการจัดฝึกอบรมในที่ตั้งเพื่อเปรียบเทียบผลของการฝึกอบรมทั้ง 2 รูปแบบ

2) ควรมีการศึกษาวิจัยในหัวข้อที่เกี่ยวกับความต้องการและความจำเป็นของการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อพัฒนาศักยภาพนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา ในระดับอุดมศึกษา ตามแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงของสภาพเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยีในศตวรรษที่ 21 ซึ่งครูพลศึกษาต้องพัฒนาทักษะและบทบาทของตนให้สามารถจัดการเรียนรู้ทางพลศึกษาให้สอดคล้องกับผู้เรียนในศตวรรษ 21 และสามารถพัฒนาให้ผู้เรียนมีทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ต่อไปได้อย่างแท้จริง

References

- Cañadas, L., Santos-Pastor, M. L., & Castejón, F. J. (2019). Physical education teachers' competencies and assessment in professional practice. *Apunts Educación Física y Deportes*, 139, 33 - 41.
- Chaiyos Phaiwittayasiritham & Yuwaree Phonphanthin. (2016). *Guidelines for research competency development*. For student teachers: The complete needs assessment: Education Silpakorn University.
- Hauer, J. & Quill, T. (2011). Educational needs assessment, development of learning objectives, and choosing a teaching approach. *Journal of Palliative Medicine*, 14, 503 - 508.
- Jesus, V., & Daniel, M. V. (2013). Effect of internships on pre-service teachers conceptions of planning physical education. *European Scientific Journal*, 9(10), 253 - 261.
- Krejcie, R.V., & Morgan D.W. (1970). *Determining sample size for research activities*. *Education and Psychology Measurement*, 30(3), 607 - 608.

- Mehmet Yanlk. (2020). Preservice physical education teachers' perceptions of competence in selecting teaching techniques: Teacher training in Turkey. *Journal of Educational Issues*, 1(6), 253 - 264.
- Office of the National Economic and Social Development Board. (2017). *Economic Development Plan and National Society*, No. 12 (2017 - 2021). National Legislative Assembly. 2014. Royal Gazette. Retrieved from https://www.nesdb.go.th/ewt_dl_link.php?nid=6422
- Onuma Rungruangwanichkul. (2013). *The model development to enhancing researchers' teacher in Secondary Education Service Area Office 2 by learning process Intergation* (Doctoral dissertation), Srinakharinwirot University.
- Paiyada Sangthong. (2015). *Training curriculum development to enhance training competency. Teaching professional experience of graduate education students Department of Physical Education* (Master's thesis), Srinakharinwirot University.
- Panida Sakuntanaga. (2018). Assessment of Necessary Needs to Develop Teacher Student Competencies According to the Framework R - TPac. *Veridian E - Journal, Silpakorn University*, 11(3), 57 - 73.
- Surang Khowtrakul. (2013). *Educational psychology* (11th ed.). Bangkok: Chulalongkorn university.
- Surasak Khetchaiyaphum, Jintana Sarayuthpitak, & Suthana Tingsabhat (2022). Physical activity training curriculum for enhancing well – being of the elderly. *Academic Journal of Thailand National Sports University*, 14(3), 103 - 114.
- Suwimol Wongwanich. (2006). *Research to assess the need for necessity*. Bangkok: Chulalongkorn University Press.
- Tissana Khemmanee. (2009). *Science of teaching knowledge for developing an effective learning process*. Bangkok: Chulalongkorn University.
- Wanich Nirantranon & Sasithorn Nirantranon. (2009). The Trend of Pre-Service Physical Education Teacher in the Period of 15 Years (2008-2022). *Medwell Publications*, 4(6), 657 - 661.
- Worasak Pianchob. (2018). *Includes articles on philosophy, principles, teaching methods, and measurements for physical education evaluation*. Bangkok: Chulalongkorn University.

